

Sygnatura akt II Cz241/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 21 kwietnia 2015 r. .

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Miejskiego Zakładu (...) S.A. z siedziba w O.

z udziałem dłużnika M. K.

w sprawie prowadzenia egzekucji

na skutek zażalenia dłużniczki M. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt I Co 1416/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim odrzucił zażalenie dłużniczki na postanowienie sądu oddalające skargę na czynność komornika w sprawie Km 852/14

W myśl art 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu w zakresie postanowień Sądu rozstrzygających skargi na czynność komornika przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie.

Zgodnie z art. 394 § 1 kpc, mający odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym za pośrednictwem art. 13 § 2 kpc, zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie w tym przepisie wymienione.

Postanowienie Sądu rozstrzygające skargę na wszczęcie egzekucji i zajęcie wierzytelności nie kończy postępowania w sprawie, nie jest też wskazane w art. 767⁴ § 1 k.p.c.

W myśl art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. pierwsze kpc sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Przepisy te stosuje się odpowiednio w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie art. 13 § 2 kpc.

Zażalenie dłużniczki M. K. na wyżej wskazane postanowienie o oddalenie skargi na czynność komornika sądowego było więc niedopuszczalne i sąd podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 zd. pierwsze k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c i dlatego Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyła dłużniczka podnosząc, że nie jechała bez biletu i bilet skasowała ale kasownik źle działał i to nie jest jej wina. Nie może odpowiadać za wariacje kontrolera.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w oparciu o powołane wyżej przepisy był obowiązany odrzucić zażalenie dłużniczki. Dłużniczka bowiem złożyła skargę na czynności komornika dotyczące wszczęcia egzekucji i zajęcia wierzytelności. Na rozstrzygnięcie sądu w przedmiocie tej skargi nie przysługuje zażalenie. Skoro więc dłużniczka złożyła zażalenie na decyzje sądu, od której zażalenie nie przysługuje, to Sąd był obowiązany takie zażalenie odrzucić (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.)

W niniejszym postępowaniu ani Sąd Rejonowy ani Sąd Okręgowy nie bada, czy dług istnieje i dlatego argument, że M. K. odbiła bilet w autobusie a kasownik tego nie zaznaczył i kontroler niesłusznie uznał, że jedzie bez biletu jest na tym etapie postępowania bez znaczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.